

hvorum vi Alle vare fuldkommen enige, og det troer jeg ogsaa; men naar jeg desuagtet siger Ja til det foreliggende Forsatningsudkast, saa skeer det, deels fordi jeg troer og indseer, at vi, saaledes som Forholdene ere, ikke kunne vente noget Bedre, og deels fordi jeg troer, at dette Udcast med alle dets Mangler dog indeholder særdeles meget Godt, og kan udvise sig paa en for Landet heldbringende Maade, og deels fordi jeg i flere af Udcastets Bestemmelser paa den væsensfuldste Maade seer Ministeriets gode Villie, hvorpaa jeg lægger en særdeles Vægt. Thi om ogsaa Ministeriet i enkelte Punkter ikke er gaaet saa vidt, ikke har indrømmet saadanne Rettigheder, som jeg ogsaa kunde ønske — og jeg skal her udtrykkelig nævne Manglen paa Initiativet og den Ret, som Regjeringen udtrykkelig har forbeholdt sig til ved 3die Behandling at fremkomme med Lovene i den Stikelse, som den vil — saa er der dog ogsaa paa den anden Side mange Ting, hvori Regjeringen er gaaet langt videre, end vi vare berettigede til at vente af den, langt videre end dens Løfter i dens Program gif ud paa; og jeg sigter her navnlig til Indskrænkning i Dødsstraffens Retten, Ministeransvarligheden og Rigsrettens Stabilitet, ikke at tale om, hvad § 23 indeholder med Hensyn til Hertugdømmerne Holsteens og Lauenborgs Forhold til det tydske Forbund. Naar jeg lægger en saa særdeles Vægt paa Ministeriets gode Villie, troer jeg ogsaa, at det er naturligt, at man vil indsee, at jeg inderlig maa ønske, at det bliver det nærværende Ministerium, der kommer til at gennemføre Fællesforsatningen; thi kun naar den bliver gennemført med en god Villie, troer jeg, at den vil kunne blive ret heldbringende, og netop derfor er det, at jeg ønsker, at det

nærværende Ministerium maa komme til at udføre det Hverv, som det har paataget sig.

Müller: Ja, fra det Dieblit, jeg tillod mig at begjære Ordet, og indtil nu have allerede 17 ærede Rigsdagsmænd udtalt sig, og en stor Deel af, hvad jeg havde bestemt at ville udtale, er saaledes blevet anført. Jeg skal derfor udtale mig meget kort, saameget mere som jeg hører, at Listen paa dem, som endnu have forlangt Ordet, er meget lang. — Ogsaa jeg maa beklage, at Fællesforsatningsudkastet ikke var kjendt, førend Valgene den 14de Juni fandt Sted, deels fordi Udfaldet af Valgene, om det end ikke var blevet væsentligt forskjelligt fra det, det blev, dog vilde have kastet et klarere Lys over Folkets Stemning og Ønsker, end man nu kan antage er udtrykt i den her tilstedeværende Forsamling, og deels fordi jeg troer, at hver enkelt Rigsdagsmand da havde havt et mere fast Standpunkt at staae paa ligeoverfor det foreliggende Udcast. Ikke engang den høitærede Cultusminister, der jo vistnok bedre end de 99 andre Valgcandidater, idetmindste bedre end de fleste af dem, der fremtraadte den 14de Juni, kjendte det nu foreliggende Fællesforsatningsudkast, er valgt under saadanne Forhold. Den høitærede Cultusminister har vistnok for sine Vælgere udtalt Udskilligt angaaende dette Udcast; men, dersom Vælgerne havde været tilfulde bekendte med alle de Punkter i det, som jeg betragter som dets store Mangler og Ufuldkommenheder, da var det, uagtet den høitærede Ministers mange Gaver og Talenter, vistnok tvivlsomt, om Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds i dette Dieblit havde havt den Ære at være repræsenteret af den høitærede Minister. Udcastet til Valgloven er betegnet som et Grundlag for en fremtidig bedre Udvikling.